

РЕШЕНИЕ

№ 345

гр. София, 20.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10151** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу съдебно решение № 20150414 от 02.07.2021 г., постановено по нахд № 724/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 11 състав, с което е потвърдено НП № 26 – Н -184 от 30.11.2020 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 325 250,16 лева на основание чл. 104, ал. 3 от Закона за хазарта (ЗХ) за извършено нарушение на чл.30 ал.6 /ДВ бр.1 от 2014г в сила от 1.01.2014г/, настояща ал.8 във връзка с чл.30 ал.3 от ЗХ .

Касаторът излага твърдения за необоснованост и незаконосъобразност на изводите на съда, че не били допуснати нарушения на административно –производствените правила при издаване на процесното НП.Твърди вътрешно противоречие в мотивите на съда.Поддържа, че от съдържанието на НП не ставало ясно за какво нарушение по чл.104 ал.3 от ЗХ е ангажирана отговорността му, а именно за бездействие, изразяващо се в непосочване на данни или за действие, изразяващо се в деклариране на неверни данни. Като е достигнал до извод за законосъобразно ангажирана административно-наказателна отговорност на

дружеството, СРС бил постановил неправилно решение. Моли да се отмени решението и потвърденото с него НП.

Ответникът – ТД на НАП, чрез процесуалния си представител и в писмени бележки моли да се остави решението в сила. Претендира юриск.възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на инстанционен контрол.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля-актосъставител П. Й. С., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебното производство, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.30 ал.6 /ДВ бр.1 от 2014г в сила от 1.01.2014г/, настояща ал.8 във връзка с чл.30 ал.3 от ЗХ и в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Настоящият касационен състав не споделя изложените от въззивния съд правни изводи.

При проверката на декларирани данни в подадената от организатора на хазартни игри декларация по реда на чл. 30, ал. 6 /към настоящия момент чл. 30, ал. 8, изм. - ДВ, бр. 69 от 2020 г./ от ЗХ във връзка с чл.30 ал.3 от ЗХ за периода 1.12.2019г до 31.12.2019г , постъпила в ДКХ с вх. № 000030- 563/14.01.2020 г., било установено, че в част IV на декларацията, в графи 2 и 3, организаторът не е посочил данни за стойността на получените залози в лева и за размера на дължимата държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на получените залози, срещу вида на организираната от него хазартна игра, а неправилно е подал данни в графа 4 и 5 за стойността на получените такси и комисионни и размер на дължимата държавна такса- представляващи 20 на сто върху стойността им, което е довело до определяне на таксата с 325 250,16 лв в по-малък размер от дължимата. Дружеството е санкционирано по чл.104 ал.3 ЗХ според който на организатор на хазартна дейност, който не посочи или посочи неверни данни или обстоятелства в декларацията по чл. 30, ал. 8 и 9, водещи до определяне на таксата в по-малък размер, се налага имуществена санкция в размер на неначислената такса, но не по-малко от 5000 лв.

От словестното описание на нарушението не се установява кое точно е деянието за което е санкциониран касатора, а именно неподаване на декларация или невярно деклариране, тоест не става ясно по категоричен начин волята на наказващия орган. Липса ясно описание на извършеното нарушение , вкл. и кои точно данни следва да се декларират и по какъв начин е обоснован извода, че вместо данните за стойността на получените такси и комисионни и определената държавна такса върху стойността им в размер на 20 на сто е следвало да се декларират направените залози и определената

държавна такса в размер на 15 на сто. В случай, че административно-наказателната отговорност е ангажирана за неподадена в срок декларация, то нарушението се санкционира по чл. 104, ал. 2 от ЗХ, а не в хипотезата по ал.3, посочена от АНО. Съответно е налице нарушаване във формата на АУАН и НП – липса на задължителни елементи за конкретизиране на процесното нарушение, което винаги съставлява съществено процесуално нарушение, водещо до нарушаване правото на защита на нарушителя. Не се очертава по необходимия и категоричен начин предмета на доказване в производството, което не позволява на съда и страните да формират категорични изводи от фактическа и правна страна и ограничава правото на защита на наказаното дружество. Некоректното описание в АУАН и в атакуваното наказателно постановление на конкретните фактически обстоятелства, при които е извършено нарушението, смесването на две отделни хипотези, неясната воля на наказващия орган относно квалификацията на нарушението, несъответствието между нарушена и санкционна норма, нарушава изискванията на ЗАНН относно формата и съдържанието на наказателното постановление са в нарушение на императивните норми на чл. 42, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 на ЗАНН - основание за отмяната му като незаконосъобразно. Несъобразяването с материалните норми при издаване на НП обуславят незаконосъобразност на последното и в процесуален аспект, доколкото са в разрез с изискванията за изчерпателно, точно и недвусмислено описание на нарушението/нарушенията със съответните им обективни и субективни признаци, надлежното им цифрово квалифициране и съответно самостоятелно санкциониране.

На следващо място, декларацията е подадена на 14.01.2020 г., тоест, срокът до 15.01.2020 г. е спазен и нарушението – неподаване на декларация до 15.01.2020 г., се явява несъставомерно от обективна страна. Неяснотата за какво точно нарушение е санкционирано дружеството е довело и до неправилна правна квалификация на административното нарушение с оглед приложимата санкционна норма. Не без значение е обстоятелството, че касаторът е действал съобразно утвърдените от ДХК правила, които са били задължителни и е следвало да се съобразява с тях.

Посочените неясноти относно извършеното нарушение, възпрепятстват организирането на правната защита на санкционираното лице и представляват процесуални нарушения от категорията на съществените които обуславят отмяна на процесното НП.

Поради несъвпадане на крайните изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на СРС, обжалваното съдебно решение следва да се отмени и да се отмени НП.

Относно разноските: Касаторът не претендира разноски. С оглед изхода на спора на ответника по касация не се дължи юриск.възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXI касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 20150414 от 02.07.2021 г., постановено по нахд № 724/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 11 състав

и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 26 – Н -184 от 30.11.2020 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 325 250,16 лева на основание чл. 104, ал. 3 от Закона за хазарта (ЗХ) за извършено нарушение на чл.30 ал.6 /ДВ бр.1 от 2014г в сила от 1.01.2014г/, настояща ал.8 във връзка с чл.30 ал.3 от ЗХ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: